இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2019-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 09-ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.எல்.நாகேஸ்வர ராவ்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.எம்.ஆர்.ஷா

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 629/2019

அனுராக் சோனி .... மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

சட்டீஸ்கர் மாநில அரசு .... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

தண்டனைச் சட்டம் 1860 – பிரிவுகள் 90, 375 மற்றும் 376 – அரசுத்தரப்பு வழக்கு யாதெனில், 2009-ஆம் ஆண்டு முதல் குற்றமுறையீட்டாளருக்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் - மேல்முறையீட்டாளர் பழக்கமானவர் ஆவார் மற்றும் அவர்களுக்குள் காதல் உறவு இருந்தது - மேல்முறையீட்டாளர் அவரை திருமணம்

செய்து கொள்வதாகக் கூறி அவருடன் உடல் ரீதியான உறவை ஏற்படுத்தினார், இருப்பினும் குற்றமுறையீட்டாளர் மற்றும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்து சுமார் இரண்டு மாதங்கள் மறைத்து, மேல்முறையீட்டாளர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்து, மற்றொரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்து கொண்டார் - அமர்வு நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டாளரை இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றவாளி என தீர்ப்பளித்தது - உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பை உறுதிப்படுத்தியது - மேல்முறையீட்டில், தீர்வு : குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக மேல்முறையீட்டாளர் அளித்த வாக்குறுதி தவறானது என்றும், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே வேறொரு பெண்ணுடன் அவரது திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட நிலையில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்யும் எண்ணம் இல்லை என்றும் நிரூபிப்பதில் அரசுத்தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது - இருப்பினும், அவர் தொடர்ந்து தவறான வாக்குறுதியை அளித்தார் மற்றும் உடலுறவுக்கு சம்மதம் வழங்குமாறு குற்றமுறையீட்டாளரைக் குறிப்பிட்டார் - தொடக்கத்தில் குற்றமுறையீட்டாளர் மறுத்துள்ளார், எனினும், மேல்முறையீட்டாளர் அவரை திருமணம் செய்துகொள்வதாக அளித்த பொய்யான வாக்குறுதியைச் சார்வுற்று சம்மதம் அளித்தார் - இ.த.ச. பிரிவு 90-இன் படி, அவரது சம்மதம் என்பது தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்ட சம்மதம் என்று கூறலாம் - இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட சம்மதம்

பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது என்றும், எனவே, இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றச்சாட்டிற்கு மேல்முறையீட்டாளரை மன்னிக்க ஒரு சம்மதம் என்று கூற முடியாது என்றும் கூறியுள்ளன – இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழான மேல்முறையீட்டாளரின் குற்றத்தீர்ப்பு நிலைநிறுத்தப்பட்டது - எனினும், வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், கீழமை நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட 10 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையானது, 7 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையாக குறைக்கப்பட்டது - இந்தியச் சாட்சியச் சட்டம், 1872 – பிரிவு 114அ.

இம்மேல்முறையீட்டை பகுதியாக அனுமதித்த மாண்பமை நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது.

தீர்வு : 1.1 ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றமுறையீட்டாளரிடம் திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்த குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இல்லை என்பதும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்ததன் பேரில் பாலியல் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளித்தார் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டால், அத்தகைய சம்மதம் இந்திய

தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 90-இன் படி பொருண்மையைப் பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட சம்மதம் என்று கூறலாம், அத்தகைய வழக்கில், அத்தகைய சம்மதம் குற்றவாளியை மன்னிக்காது, அத்தகைய குற்றவாளி இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்ததாகக் கூறப்படலாம் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்படலாம்.

[பத்தி 12][990-சி-டி.]

1.2 ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதில் அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது; அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக குற்றமுறையீட்டாளருக்கு பொய்யான வாக்குறுதிகள் / உறுதிமொழி அளித்து, அத்தகைய பொய்யான வாக்குறுதியின் பேரில் அவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் உடலுறவு கொண்டார்; இருப்பினும், குற்றமுறையீட்டாளர் ஆரம்பத்தில் மறுத்தார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் பொய்யான வாக்குறுதியை நம்பி சம்மதம் அளித்தார், எனவே அவரது சம்மதம் இ.த.ச. பிரிவு 90-இன் படி பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் மீதான சம்மதம் என்று கூறலாம், மேலும் அத்தகைய சம்மதம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் பாலியல் வன்புணர்ச்சி மற்றும்

குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்க முடியாது. பிரிவு 313 அறிக்கையில், குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் பிரியங்கா சோனியுடன் ஏற்கனவே திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்திருந்தனர், அப்போதும் கூட, குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்தனர் என்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஒரு வழக்கை முன்வைத்தார், முதலில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் இது நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனினும், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய கதை நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. தற்போதைய வழக்கில் குற்றமுறையீட்டாளர், மருந்தியலில் பட்டப்படிப்பு முடித்த ஒரு படித்த பெண். எனவே, அந்த மேல்முறையீட்டாளரின் திருமணம் மற்றொரு பெண்ணான பிரியங்கா சோனியுடன் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிந்தும், அவரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுப்பார்கள் என்பதும், குற்றமுறையீட்டாளர் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளிப்பார் என்பதும் நம்பத்தகுந்ததல்ல. அந்த வாக்குமூலத்தில், ஆரம்பத்தில் அவர் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளிக்கவில்லை என்றும், இருப்பினும், மேல்முறையீட்டாளரின் வாக்குறுதியின் பேரில், அவர் அவளை திருமணம் செய்து

கொள்வார் என்றும், அத்தகைய வாக்குறுதியை நம்பி, மேல்முறையீட்டாளருடன் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் உடலுறவுக்கு ஒப்புக்கொண்டார் என்றும் குற்றமுறையீட்டாளர் குறிப்பாகக் கூறினார். இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 114 ஏ பின்னர் சேர்க்கப்பட்டதைக் கருத்தில் கொண்டாலும், ஒரு துணிபு உள்ளது, மேலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் வாக்குறுதியை நம்பி, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் உடலுறவுக்கு அவர் சம்மதம் அளித்தார் என்று நீதிமன்றம் கருதுகிறது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஆரம்பத்திலிருந்தே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக அளித்த வாக்குறுதி ஒரு பொய்யான வாக்குறுதியாகும், மேலும் பிரியங்கா சோனியுடனான அவரது திருமணம் ஏற்கனவே நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நிச்சயிக்கப்பட்டதால், ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இல்லை, இருப்பினும், அவர் தொடர்ந்து வாக்குறுதி / பொய் வாக்குறுதிகளை அளித்தார், மேலும் உடலுறவுக்கு தனது சம்மதத்தை வழங்குமாறு குற்றமுறையீட்டாளரை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, இந்த வழக்கின் மேற்கூறிய பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், மேற்கூறிய முடிவுகளில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தைக் கருத்தில் கொண்டும், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட சம்மதம் பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில்

இருந்தது என்று சரியாகக் கருதுகின்றன, எனவே, இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றச்சாட்டிற்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை மன்னிக்கும் வகையில் இது ஒரு சம்மதம் என்று கூற முடியாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளித்துள்ளன. குற்றமுறையீட்டாளர் அளித்த சம்மதம் பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது. இதுபோன்ற சம்பவங்கள் தற்போது அதிகரித்து வருகின்றன. இதுபோன்ற குற்றங்கள் சமூகத்திற்கு எதிரானவை. பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்பது ஒரு சமூகத்தில் மிகவும் தார்மீக ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் கண்டிக்கத்தக்க குற்றமாகும், இது பாதிக்கப்பட்டவரின் உடல், மனம் மற்றும் தனியுரிமை மீதான தாக்குதல். ஒரு கொலைகாரன் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் உடலை அழிக்கும்போது, ஒரு கற்பழிப்பாளன் ஒரு ஆதரவற்ற பெண்ணின் ஆன்மாவை இழிவுபடுத்தி தீட்டுப்படுத்துகிறான் என்று இந்த நீதிமன்றம் முன்தீர்ப்புகளின் தொகுப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி ஒரு பெண்ணை ஒரு மிருகமாக அவரது மதிப்பைக் குறைக்கிறது, ஏனெனில் அது அவளது வாழ்க்கையின் மையத்தையே உலுக்குகிறது. பாலியல் வன்புணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை எந்த வகையிலும் உடந்தையாக கருத முடியாது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டவரின் வாழ்க்கையில் நிரந்தர வடுவை விட்டுச்

செல்கிறது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்பது முழு சமூகத்திற்கும் எதிரான குற்றம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவரின் மனித உரிமைகளை மீறுகிறது. மிகவும் வெறுக்கத்தக்க குற்றமாக இருப்பதால், பாலியல் வன்புணர்ச்சி ஒரு பெண்ணின் உயர்ந்த கௌரவத்திற்கு ஒரு கடுமையான அடியாகும், மேலும் அவளுடைய மதிப்பு மற்றும் கண்ணியம் இரண்டையும் புண்படுத்துகிறது. எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் வேறொரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்து கொண்டார் மற்றும் / அல்லது குற்றமுறையீட்டாளர் பின்னர் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பதற்காக, இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்க எந்த அடிப்படையும் இல்லை. மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தான் செய்த குற்றத்தின் விளைவுகளை அனுபவிக்க வேண்டும்.

[பத்திகள் 14, 15][991-ஜி-எச்; 992-ஏ-ஜி; 993-சி-இ]

1.3 இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்துள்ளன என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையையும் நாங்கள் நிலைநிறுத்துகிறோம். எவ்வாறாயினும், வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக

முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் செய்த கோரிக்கையின் அடிப்படையில், கீழமை நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட 10 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை ஏழு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையாக இதன்மூலம் குறைக்கப்படுகிறது, இது இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றம் இழைக்கப்பட்ட நேரத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச கால அளவாகும்.

[பத்தி 16][993-எஃப்-ஜி]

திலக் ராஜ் எதிர் ஹிமாச்சல் பிரதேச மாநில அரசு (2016) 4 **உ.நீ.வ.** 140; *உதய் எதிர் கர்நாடகா மாநில அரசு* (2003) 4 **உ.நீ.வ.** 46:[2003] 2 **உ.நீ.அ.** 231; *திலீப் சிங் எதிர் பீகார் மாநில அரசு* (2005) 1 **உ.நீ.வ.** 88 : [2004] 5 **சப். உ.நீ.அ.** 909; *சிவசங்கர் என்கிற எதிர் சிவா எதிர் கர்நாடகா மாநில அரசு* (2018) **உ.நீ.வ். ஆன்லைன் எஸ்.சி.** 3106 – **ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் பொருந்தாது என தீர்வளிக்கப்பட்டது.**

கைனி ராஜன் எதிர் கேரள மாநில அரசு (2013) 9 **உ.நீ.வ.** 113 ; [2013] 10 **உ.நீ.அ.** 196; *எட்லா ஸ்ரீனிவாச ராவ் எதிர் ஆ.பி. மாநில அரசு* (2006) 11 **உ.நீ.வ.** 615 : [2006] 6 **சப். உ.நீ.அ.** 760; *உ.பி. மாநில அரசு எதிர் நௌசத்* (2013) 16 **உ.நீ.வ.** 651 - **ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் சார்வுறப்பட்டன.**

மருத்துவர் துருவரம் முரளிதர் சோனார் எதிர் மஹாராஷ்டிரா மாநில அரசு (2019) **உ.நீ.வ. ஆன்லைன்** 3100; *தீபக் குலாதி எதிர் ஹரியானா மாநில அரசு* (2013) 7 **உ.நீ.வ.** 675 : [2013] 6 **உ.நீ.அ.** 544; *சுஜித் ரஞ்ஜன் எதிர் மாநில அரசு* **குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 248/2011-இல் மாண்பமை டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தால் 27.01.2011-ஆம் தேதியன்று தீர்ப்புரை பகரப்பட்டது - ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டன.**

பார்வையிடப்பட்ட முன்தீர்முடிவுகள்

(2016) 4 உ.நீ.வ. 140	பத்தி 6.5	பொருந்தாது
[2003] 2 உ.நீ.அ. 231	பத்தி 6.5	பொருந்தாது
[2004] 5 சப். உ.நீ.அ. 909	பத்தி 6.5	பொருந்தாது
[2013] 10 உ.நீ.அ. 196	பத்தி 10.1	சார்வுறப்பட்டது
[2013] 6 உ.நீ.அ. 544	பத்தி 10.2	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[2006] 6 சப். உ.நீ.அ. 760	பத்தி 10.3	சார்வுறப்பட்டது
(2013) 16 உ.நீ.வ. 651	பத்தி 10.4	சார்வுறப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 629/2019

பிலாஸ்பூரில் அமைந்துள்ள மாண்பமை சட்டீஸ்கர் உயர்நீதிமன்றம் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1270/2014-இல் 10.10.2018-ஆம் தேதியன்று பகரப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவில் இருந்து இம்மேல்முறையீடு எழுகிறது.

முன்னிலையாகும் வழக்குரைஞர்கள்

மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் : மூத்த வழக்குரைஞர் நாகமுத்து, வழக்குரைஞர்கள் சி.பி.குருராஜ், விஷ்ணு உன்னிகிருஷ்ணன், பிரகாஷ் ரஞ்ஜன் நாயக்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் : வழக்குரைஞர்கள் பிரவீன் சதுர்வேதி, ஜோதி சதுர்வேதி, அத்யா மிஷ்ரா, பிரணவ் சச்தேவா, நேஹா ரதி, ஜதின் பரத்வாஜ்

தீர்ப்புரை

மாண்பமை நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எம்.ஆர்.ஷா அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1.1 அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றம் அசல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை இ.த.ச. பிரிவு 376(1)-இன் கீழ் குற்றவாளி என தீர்வளித்து, 10 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை மற்றும் ரூ.50,000/- அபராதமும், அபராதம் செலுத்தத் தவறினால் மேலும் கூடுதலாக 6 மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனையும் விதித்து, வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் குற்றத்தீர்ப்பை எதிர்த்து, இவ்வழக்கின் மேல்முறையீட்டாளர் - அசல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தாக்கல் செய்த குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1270/2014-ஐ தள்ளுபடி செய்து பிலாஸ்பூரில் அமைந்துள்ள மாண்பமை சட்டீஸ்கர் உயர்நீதிமன்றம் 10.10.2018-ஆம் தேதியன்று பகர்ந்த எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவினால், மனக்குறைவுற்ற மற்றும் அதிருப்தியடைந்த அசல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இம்மேல்முறையீட்டு வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளார்.

3. அரசுத் தரப்பு வழக்கு சுருக்கமாக, குற்றமுறையீட்டாளர் பிலாஸ்பூர் மாவட்டம், பிலாஸ்பூர் கோனியில் வசிப்பவர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை 2009 முதல் குற்றமுறையீட்டாளர் நன்கு அறிந்திருந்தார், மேலும் அவர்களுக்கு இடையே காதல் உறவு இருந்தது. மேல்முறையீட்டாளர் அவளை திருமணம் செய்துகொள்வதாக முன்மொழிந்தார், இந்த பொருண்மை அந்தந்த குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு தெரியும். சம்பவம் நடந்த நேரத்தில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மால்கரோடா அரசு மருத்துவமனையில் இளநிலை மருத்துவராக பணியமர்த்தப்பட்டார், அந்த நேரத்தில் குற்றமுறையீட்டாளர் பிலாயில் உள்ள மருந்தியல் படிப்பை மேற்கொண்டு வந்தார். 28.04.2013-ஆம் தேதியன்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை சந்திக்க விரும்புவதாக குற்றமுறையீட்டாளரிடம் தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார், அதன்படி 29.04.2013-ஆம் தேதியன்று காலை 07.25 மணிக்கு துர்க் தானாபூர் எக்ஸ்பிரஸ் ரயிலில் ஏறி சக்தி ரயில் நிலையத்தை அடைந்தார், அங்கிருந்து குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை மோட்டார் சைக்கிளில் மால்கரோடாவில் அமைந்துள்ள தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார், அங்கு அவர் 29.04.2013-ஆம் தேதி பிற்பகல் 2 மணி முதல் 30.04.2013-ஆம் தேதி பிற்பகல் 3 மணி வரை தங்கியிருந்தார், இந்த காலகட்டத்தில் குற்றமுறையீட்டாளர் மறுத்த போதிலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறி அவளுடன் உடலுறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். 30.04.2013-ஆம் தேதியன்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மே 1 அல்லது 2-ஆம் தேதி தனது

பெற்றோருடன் தங்கள் திருமணம் குறித்து பேசுவதாகவும், விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்வதாகவும் கூறி குற்றமுறையீட்டாளரை வெளியேறுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். 30.04.2013-ஆம் தேதியன்று மாலை 6 மணியளவில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அனுராக் சோனியும் குற்றமுறையீட்டாளரும் ரயிலில் பிலாஸ்பூரை அடைந்தனர். அங்கிருந்து அவர்களது நண்பர் உமாசங்கர் அவர்களை மோட்டார் சைக்கிளில் குற்றமுறையீட்டாளரின் தோழி மல்லிகா ஹம்னேவின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். மறுநாள் காலை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை பிலாஸ்பூர் ரயில் நிலையத்தில் இறக்கிவிட்டார், அங்கிருந்து அவர் பிலாய் (துர்க்) செல்லும் ரயிலில் ஏறினார். இந்த சம்பவம் குறித்து யாரிடமும் கூற வேண்டாம் என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை கேட்டுக் கொண்டார், இதன் விளைவாக குற்றமுறையீட்டாளர் சம்பவத்தை யாரிடமும் தெரிவிக்கவில்லை, ஆனால் 02.05.2013-ஆம் தேதி முதல் 05.05.2013-ஆம் தேதி வரை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடம் திருமணம் குறித்து குற்றமுறையீட்டாளர் பலமுறை கேட்டதாகவும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து எந்த பதிலும் கிடைக்காததாலும், இந்த சம்பவம் குறித்து அவர் தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு தகவல் கொடுத்தார், பின்னர் குற்றமுறையீட்டாளரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் கரோட் கிராமத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் வீட்டிற்குச் சென்று சம்பவம் குறித்து அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களிடம் தெரிவித்தனர், அப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் குடும்ப

உறுப்பினர்கள் இப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்வது மட்டுமே ஒரே வழி என்று கூறியுள்ளனர். இதற்கிடையில், இரு குடும்ப உறுப்பினர்களும் ஒருவருக்கொருவர் வீட்டிற்கு செல்வது வழக்கம், இருப்பினும், குற்றமுறையீட்டாளர் மற்றும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களிடமிருந்து சுமார் இரண்டு மாதங்கள் மறைத்து வைத்திருந்த பின்னர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்ய மறுத்து மற்றொரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்து கொண்டார், பின்னர் 21.06.2013-ஆம் தேதியன்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் திருமணம் செய்து கொள்வதாகக் கூறி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்ததாக மால்கரோடா காவல் நிலையத்தில் எழுத்துப்பூர்வ அறிக்கையை (அ.சா.ஆ.-3) சமர்ப்பித்தார் அதன் அடிப்படையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்கான மு.த.அ. (அ.சா.ஆ.-4) பதிவு செய்யப்பட்டது.

3.1 விசாரணையின் போது, விசாரணை அதிகாரி குற்றமுறையீட்டாளர் உட்பட சம்பந்தப்பட்ட சாட்சிகளின் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்தார். விசாரணை அதிகாரி மருத்துவ ஆதாரங்கள் மற்றும் பிற ஆதாரங்களை சேகரித்தார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டார். முழு விசாரணையும் முடிந்த பிறகு,

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

3.2 கற்றறிந்த குற்றவியல் நடுவர் இந்த வழக்கை கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு ஒப்படைத்தார், இது அமர்வு விசாரணை எண் 201/2013 என எண்ணிடப்பட்டது. கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றச்சாட்டை வனைந்தது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவ்வாறு புனையப்பட்ட குற்றச்சாட்டை மறுத்து, விசாரணைக்கு உரிமை கோரினார், எனவே மேற்கூறிய குற்றத்திற்காக கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றத்தால் அவர் விசாரிக்கப்பட்டார்.

3.3 அரசுத் தரப்பு தனது வழக்கிற்கு ஆதரவாக குற்றமுறையீட்டாளர் (அ.சா.-3) உட்பட 13 சாட்சிகளை கீழ்க்கண்டவாறு விசாரித்தது:-

1.	பிரீதம் சோனி	அ.சா.-1
2.	மாணிக்சந்த்	அ.சா.-2
3.	குற்றமுறையீட்டாளர்	அ.சா.-3
4.	பட்வாரி கன்ஷ்யாம்	அ.சா.-4

5.	மருத்துவர் சி.கே.சிங்	அ.சா.-5
6.	மருத்துவர் கே.எல்.ஓரான்	அ.சா.-6
7.	அமிர்தலால்	அ.சா.-7
8.	பங்கஜ் சோனி	அ.சா.-8
9.	மருத்துவர் பி.சி.ஜெயின்	அ.சா.-9
10.	காவலர் ஜவஹர்லால்	அ.சா.-10
11.	உதவி ஆய்வாளர் எஸ்.பி.சிங்	அ.சா.-11
12.	ஆய்வாளர் ஷீத்தல் சிதார்	அ.சா.-12
13.	திருமதி பிரியங்கா சோனி	அ.சா.-13

3.4 அரசுத் தரப்பில் இறுதி மனு தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிறகு, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பில் மூன்று சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டனர். குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டப் பிரிவு 313-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரின் வாக்குமூலம் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதில் அவர் தனக்கு எதிராக முன்னிலையான சூழ்நிலைகளை மறுத்து, தான் நிரபராதி என்றும் பொய்யான குற்றச்சாட்டு என்றும் வாதிட்டார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் கூற்றுப்படி, அவரது திருமணம் ஏற்கனவே பிரியங்கா சோனி என்பவருடன் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தது, இது குற்றமுறையீட்டாளருக்கு தெரிந்தது, அப்போதும் குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது

குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்தனர், பின்னர் அவர் 10.06.2013-ஆம் தேதியன்று ஆர்ய சமாஜில் பிரியங்கா சோனியுடன் திருமணம் செய்து கொண்டார். எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தனக்கு எதிராக பொய்யான மு.த.அ. பதிவு செய்யப்பட்டது என்று முறையிட்டார்.

4. சாட்சியங்களைப் பரிசீலித்த அமர்வு நீதிமன்றம், பொருண்மையைத் தவறாக எடுத்துரைத்ததன் அடிப்படையிலும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலும் பாலியல் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளித்ததாகவும், எனவே மேற்கூறிய சம்மதத்தை சம்மதம் என்று கூற முடியாது என்றும், எனவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்தைச் செய்துள்ளார் என்றும் கூறியது. இதையடுத்து, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 376-வது பிரிவின் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என தீர்ப்பளித்த அமர்வு நீதிமன்றம், அவருக்கு 10 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதித்து தீர்ப்பளித்தது.

5. கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் குற்றத்தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவால் பாதிக்கப்பட்ட மற்றும் அதிருப்தி அடைந்த

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்தார். எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவின் மூலம், உயர் நீதிமன்றம் மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்துள்ளது மற்றும் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்து கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவை உறுதி செய்துள்ளது.

6. மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்து, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தீர்ப்பு மற்றும் தண்டனையை உறுதி செய்த உயர்நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு குறித்து மனக்குறைவும் அதிருப்தியும் அடைந்த அசல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தற்போதைய மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்துள்ளார்.

6.1 மூத்த வழக்குரைஞர் திரு.எஸ்.நாகமுத்து குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பிலும் மற்றும் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களான ஸ்ரீ பிரணவ் சச்தேவா மற்றும் ஸ்ரீ பிரவீன் சதுர்வேதி ஆகியோர் முறையே மாநில அரசு மற்றும் அசல் புகார்தாரர் – குற்றமுறையீட்டாளர் சார்விலும் முன்னிலையாகியுள்ளனர்.

6.2 குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான மூத்த வழக்குரைஞர் திரு நாகமுத்து, இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரைத் தண்டிப்பதில் பெருமளவில் பிழை செய்துள்ளன என்று ஆணித்தரமாக சமர்ப்பித்தார். இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கும்போதும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்தார் என்று கூறும்போதும், கீழமை நீதிமன்றங்கள் இ.த.ச. பிரிவு 90 மற்றும் சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 114 ஏ ஆகியவற்றை அதன் உண்மையான கண்ணோட்டத்தில் கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்று மேலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

6.3 மேலும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர், தற்போதைய வழக்கில், குற்றமுறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை காதலித்து வந்ததாகவும், அவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பியதாகவும் சமர்ப்பித்தார். இது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பாக குறிப்பிட்ட வழக்கு என்றும், அவரது 313 வாக்குமூலத்தில் அவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது என்றும், எனவே மேல்முறையீட்டாளரின் திருமணம் ஏற்கனவே பிரியங்கா சோனியுடன்

நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் அறிந்திருந்தனர் என்றும், அப்போதும் கூட குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்தனர் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

6.4 குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரிடம் அவரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், அதன்பிறகு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், அது 'வாக்குறுதி மீறல்' என்று கூற முடியும் என்றும் மற்றும் இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்று கூற முடியாது என்றும் கூறினார்.

6.5 தனது சமர்ப்பிப்புகளுக்கு ஆதரவாக, கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் ஸ்ரீ எஸ்.நாகமுத்து இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்முடிவுகளை பெரிதும் சார்வுற்றார்; மருத்துவர் துருவரம் முரளிதர் சோனார் எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநில அரசு (2019) உ.நீ.வ. ஆன்லைன் 3100; திலக் ராஜ் எதிர் இமாச்சலப் பிரதேச மாநில அரசு (2016) 4 உ.நீ.வ. 140;

தீபக் குலாட்டி எதிர் ஹரியானா மாநில அரசு (2013) 7 உ.நீ.வ. 675; உதய் எதிர் கர்நாடக மாநில அரசு (2003) 4 எஸ்.சி.சி 46; தீலிப் சிங் எதிர் பீகார் மாநில அரசு (2005) 1 உ.நீ.வ. 88; மற்றும் சிவசங்கர் என்கிற சிவா வி கர்நாடக மாநில அரசு (2018) உ.நீ.வ. ஆன்லைன் எஸ்.சி. 3106.

6.6 எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான மூத்த வழக்குரைஞர் திரு.எஸ்.நாகமுத்து, உண்மையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பிரியங்கா சோனி என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார் என்றும், குற்றமுறையீட்டாளருக்கும் திருமணம் நடைபெற்று விட்டது என்றும் சமர்ப்பித்தார்.

6.7 மேற்கண்ட சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்து, மேற்கண்ட தீர்முடிவுகளைச் சார்வுற்று, தற்போதைய மேல்முறையீட்டு வழக்கை அனுமதிக்கவும், இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளரின் குற்றத்தீர்ப்பையும் தண்டனையையும் நீக்கறவு செய்யவும் வேண்டுரைக்கப்பட்டது.

7. தற்போதைய மேல்முறையீட்டு வழக்கை மாநில அரசு சார்பில்

முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களும், அசல் புகார்தாரர் – குற்றமுறையீட்டாளரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர்.

7.1 குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டது போல, தற்போதைய வழக்கு வெறும் திருமணம் செய்து கொள்வதாக அளித்த வாக்குறுதியை மீறிய வழக்கு அல்ல என்பதை மாநில அரசு சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களும், குற்றமுறையீட்டாளரும் கடுமையாக முன்வைத்தனர். தற்போதைய வழக்கில், ஆரம்பத்திலிருந்தே மற்றும் தொடக்கத்திலிருந்தே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கம் குற்றமுறையீட்டாளருடன் திருமணம் செய்து கொள்வதல்ல என்றும், அவர் மற்றொரு பெண் பிரியங்கா சோனியை திருமணம் செய்து எண்ணினார் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய இருந்தபோதிலும், அவர் குற்றமுறையீட்டாளரை தனது இல்லத்திற்கு அழைத்து, திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்ததன் மூலம், அவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் உடலுறவு கொண்டார் என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. உண்மையில், குற்றமுறையீட்டாளர் ஆரம்பத்தில் எந்தவொரு உடலுறவும் வைத்துக்கொள்ள ஆட்சேபித்தார், இருப்பினும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்ததால், குற்றமுறையீட்டாளர் சம்மதம் அளித்தார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின்

அடிப்படையில் சம்மதம் பெறப்பட்டுள்ளதால், இ.த.ச. பிரிவு 90-ஐக் கருத்தில் கொண்டாலும் சம்மதம் என்று கூற முடியாது என்பதாலும், பொருண்மையைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதன் அடிப்படையில் சம்மதம் அளிக்கப்பட்டதாலும், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்துள்ளன.

7.2 மேலும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் பெற்றோரும், குற்றமுறையீட்டாளரும் திருமணத்தை நிச்சயிக்க சந்தித்தபோது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அங்கு வராமல் ஓடிவிட்டார் என்ற பதிவேடுகளிலிருந்து குற்றம்சாட்டப்பட்டவரின் நடத்தை கூட வெளிப்பட்டுள்ளது என்று மாநில அரசு மற்றும் குற்றமுறையீட்டாளர் தரப்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஏற்கனவே மற்றொரு பெண்ணான பிரியங்கா சோனியை திருமணம் செய்து கொள்ள இருந்ததாகவும், எனவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஆரம்பத்தில் இருந்தே குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்ற நோக்கம் இல்லை என்றும், இருந்தபோதிலும் திருமணம் செய்து கொள்வதாக பொய் வாக்குறுதி அளித்ததன் மூலம், அவர் குற்றமுறையீட்டாளரின் ஒப்புதலைப் பெற்று உடலுறவு கொண்டார் என்றும் சாட்சியம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில்,

குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட ஒப்புதல், பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே அதை சம்மதம் என்று கூற முடியாது, எனவே மேல்முறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் சரியாக தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார் என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

7.3 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் - மாநில அரசு மற்றும் அசல் புகார்தாரர் - குற்றமுறையீட்டாளர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்கள், இ.த.ச. பிரிவு 375, இ.த.ச. பிரிவு 90 மற்றும் பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணம் மற்றும் ஒத்திசைவான உடலுறவு ஆகியவற்றின் மீதான இந்த நீதிமன்றத்தின் சில தீர்முடிவுகளை சார்வுற்றனர், அவை இனிமேல் குறிப்பிடப்பட்டு பரிசீலிக்கப்படும்.

7.4 மேலே குறிப்பிடப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்முடிவுகளை சார்வுற்ற நிலையில், மாநில அரசு மற்றும் அசல் புகார்தாரர் - குற்றமுறையீட்டாளர் ஆகியோர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்கள் மேற்கூறிய முன்தீர்முடிவுகள் எதுவும் கைவசம் உள்ள வழக்கின் பொருண்மைகளுக்கு பொருந்தாது என்று சமர்ப்பித்துள்ளனர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த

மூத்த வழக்குரைஞரால் சார்வுறப்பட்ட மேற்கூறிய தீர்முடிவுகளில் இந்த நீதிமன்றம் கூறிய சில குறித்துரைகள் கூட, குற்றமுறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக பொருந்தும் என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது, குறிப்பாக, துருவரம் முரளிதர் சோனார் வழக்கின் முன்தீர்முடிவின் பத்தி 20 (மேற்படி), தீபக் குலாட்டி வழக்கின் முன்தீர்முடிவின் பத்தி 21 (மேற்படி); மற்றும் உதய் (மேற்படி) வழக்கின் முன்தீர்முடிவின் பத்திகள் 21 மற்றும் 23.

7.5 மேற்கண்ட சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்து, மேற்கண்ட தீர்முடிவுகளைச் சார்வுற்று, தற்போதைய மேல்முறையீட்டு வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

8. சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களை விரிவாக கேட்டறிந்தார்.

9. தற்போதைய வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார். மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தரப்பு வழக்கு யாதெனில், இது ஒத்திசைவான உடலுறவு என்பதால், கீழமை நீதிமன்றங்கள் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ்

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு தண்டனை வழங்குவதில் பிழை செய்துள்ளன. இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் அரசுத் தரப்பின் வழக்கை ஏற்றுக்கொண்டன, குற்றமுறையீட்டாளரின் சம்மதம் பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது, எனவே இ.த.ச. பிரிவு 90-ஐக் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய சம்மதம் ஒரு சம்மதம் என்று கூற முடியாது, எனவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்துள்ளார், இதன் மூலம் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றம் புரிந்துள்ளார். எனவே, இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் எழுப்பப்பட்டுள்ள கேள்வி என்னவென்றால், இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவேடுகளில் உள்ள ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, கீழமை நீதிமன்றங்கள் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி என்று தீர்வளித்ததில் ஏதேனும் பிழை செய்துள்ளனவா?

10. இந்த மேல்முறையீட்டை நற்கூறு அடிப்படையில் பரிசீலிக்கும்போது, இ.த.ச. பிரிவு 375 மற்றும் பிரிவு 90 மற்றும் சம்மதம் / ஒத்திசைவான உடலுறவு குறித்த இந்த நீதிமன்றத்தின் சில முடிவுகள் குறிப்பிடப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்:-

10.1 ***கைனி ராஜன் எதிர் கேரள மாநில அரசு*** (2013) 9 உ.நீ.வ. 113 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றத்தின் அத்தியாவசியங்கள் மற்றும் அளவுருக்களை விளக்கியுள்ளது. மேற்கண்ட தீர்ப்பில், பத்தி 12-இல், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறித்துரைத்தது:-

> "12. இ.த.ச. பிரிவு 375 "பாலியல் வன்புணர்ச்சி" என்ற சொற்றொடரை வரையறுக்கிறது, இதன் முதல் கூறு, ஒரு பெண் தனது உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கிறார், எனவே, சம்மதம் அளிக்க இயலும் நிலையில் உள்ளார், ஆனால் அச்செயல் அவரது விருப்பத்திற்கு எதிராக செய்யப்படுகிறது என்ற இடத்தில் செயல்படும்; இரண்டாவதாக, அது அவளுடைய அனுமதியின்றி செய்யப்படும் இடத்தில் செயல்படும்; மூன்றாவது, நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது, சம்மதம் உள்ளபோது, ஆனால் அது குற்றவாளியை மன்னிக்கும் வகையிலான சம்மதம் அல்ல, ஏனென்றால் மரணம் அல்லது காயத்திற்கு பயந்து அவள் விருப்பம் கொண்ட எந்த நபரிடமும் அவளை வைப்பதன் மூலம் பெறப்படுகிற சூழ்நிலைகளில் செயல்படும். "அவளுடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக" என்ற சொற்றொடர் பெண்ணின்

எதிர்ப்பையும் மீறி இந்த செயல் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. வழக்கின் சான்றுகள் அல்லது நிகழ்தகவுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே சம்மதம் குறித்த ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். "சம்மதம்" என்பது பகுத்தறிவுடன் கூடிய ஒரு செயல் என்றும் கூறப்படுகிறது. புகார் அளிக்கப்பட்ட ஒரு செயலைச் செய்ய அனுமதிக்க ஒரு நபரின் மனதில் செயலில் உள்ள விருப்பத்தை இது குறிக்கிறது. இ.த.ச. பிரிவு 90 "சம்மதம்" என்ற வெளிப்பாட்டைக் குறிக்கிறது. பிரிவு 90, "சம்மதம்" என்பதை வரையறுக்கவில்லை, ஆனால் சம்மதம் அல்லாததை விவரிக்கிறது. பிரிவு 375-இன் நோக்கத்திற்காக, "சம்மதம்", செயலின் முக்கியத்துவம் மற்றும் தார்மீக தரம் பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில் நுண்ணறிவைப் பயன்படுத்திய பிறகு மட்டுமல்லாமல், எதிர்ப்பு மற்றும் ஒப்புதலுக்கு இடையிலான தேர்வை முழுமையாகப் பயன்படுத்திய பிறகு தன்னார்வ பங்கேற்பைக் கோருகிறது. சம்மதம் இருந்ததா இல்லையா என்பதை சம்பந்தப்பட்ட எல்லா சூழ்நிலைகளையும் கவனமாக ஆராய்ந்தால் மட்டுமே உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். (பார்க்க ஹ.பி. மாநில அரசு மாங்கோ ராம் (2000) 7 உ.நீ.வ. 224"

10.2 தீபக் குலாட்டி எதிர் ஹரியானா மாநில அரசு (2013) 7 உ.நீ.வ. 675 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பத்திகள் 21 மற்றும் 24-இல் பின்வருமாறு குறித்துரைத்தது:-

"21. சம்மதம் வெளிப்படையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ இருக்கலாம், வற்புறுத்தப்படலாம் அல்லது தவறாக வழிநடத்தப்படலாம், விருப்பத்துடன் அல்லது வஞ்சகத்தின் மூலம் பெறப்படலாம். சம்மதம் என்பது பகுத்தறிவின் செயல், விவாதத்துடன் சேர்ந்து, மனம், ஒரு தராசில், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள நன்மை மற்றும் தீமையை எடைபோடுகிறது. பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கும் ஒப்புதலுடனான உடலுறவுக்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது. இது போன்ற ஒரு வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினாரா அல்லது தீய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாரா என்பதை நீதிமன்றம் மிகவும் கவனமாக ஆராய வேண்டும், மேலும் அவரது காம

இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக மட்டுமே பொய்யான வாக்குறுதி அளித்தாரா, ஏனெனில் பிந்தைய செயல் ஏமாற்றுதல் அல்லது மோசடி என்ற எல்லைக்குள் வருகிறது. வெறுமனே வாக்குறுதியை மீறுவதற்கும், பொய்யான வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் ஆரம்ப கட்டத்தில் திருமணம் செய்து கொள்வதாக பொய்யான வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டதா என்பதை நீதிமன்றம் ஆராய வேண்டும்; மற்றும் பாலியல் உறவின் இயல்பு மற்றும் விளைவுகளை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்ட பின்னரே சம்பந்தப்பட்ட சம்மதம் வழங்கப்பட்டதா என்பதை நீதிமன்றம் ஆராய வேண்டும். ஒரு வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரிடம் தவறாக வாக்குறுதிகள் அளித்திருந்தாலும் அதைச் சார்வுறாமல், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது கொண்டுள்ள அன்பு மற்றும் பேரார்வத்தின் காரணமாக உடலுறவு கொள்ள சம்மதம் அளிக்கலாம் அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் முன்கூட்டியே கணிக்க முடியாத அல்லது அவரது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலைகளின் காரணமாக அவளை திருமணம் செய்து கொள்ள எல்லா

நோக்கமும் இருந்தும் அவரால் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படலாம். இதுபோன்ற வழக்குகள் வித்தியாசமாக நடத்தப்பட வேண்டும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கம் தீய நோக்கம் கொண்டது என்றும், அவருக்கு இரகசிய நோக்கங்கள் இருந்தன என்றும் நீதிமன்றம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் மட்டுமே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்காக தண்டிக்கப்பட முடியும்.

24. எனவே, சம்பந்தப்பட்ட நேரத்தில், அதாவது ஆரம்ப நிலையிலேயே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாதிக்கப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் நோக்கம் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைக் காட்ட போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. நல்ல எண்ணம் கொண்ட ஒருவர் பல்வேறு தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளால் பாதிக்கப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாத சூழ்நிலைகள் இருக்கலாம். "கிடைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களிலிருந்து மிகவும் தெளிவாக இல்லாத காரணங்களால், எதிர்கால நிச்சயமற்ற தேதி தொடர்பாக

செய்யப்பட்ட வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தவறியது, எப்போதும் பொருண்மையைப் பற்றிய தப்பெண்ணத்தாக இருக்காது. "பொருண்மையின் தப்பெண்ணம்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்திற்குள் வருவதற்கு, பொருண்மை உடனடி பொருத்தத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்". இதுபோன்ற சூழ்நிலையில், ஒரு பெண்ணின் செயலை முழுவதுமாக மன்னிக்கவும், மறுபுறம் குற்றவியல் பொறுப்பை சுமத்தவும், ஆரம்பத்தில் இருந்தே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்ள ஒருபோதும் விரும்பவில்லை என்ற பொருண்மையை நீதிமன்றத்திற்கு உறுதிப்படுத்தாவிட்டால், இ.த.ச. பிரிவு 90-ஐ ஈர்க்க இயலாது."

10.3 ***யெட்லா சீனிவாச ராவ் எதிர் ஆந்திர பிரதேச மாநில அரசு*** (2006) 11 உ.நீ.வ. 615 என்ற வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தையும் பரிசீலித்தது - சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 114அ. அந்த வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் உடலுறவு கொண்டார். குற்றமுறையீட்டாளரின் கூற்றுப்படி, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தினமும் காலை 11 மணி முதல் மதியம் 12 மணி வரை தனது சகோதரியின் வீட்டிற்கு வந்து அவருடன்

உடலுறவு கொள்ளுமாறு கேட்டார். அந்த செயலில் பங்கேற்க அவள் மறுத்துவிட்டாள், ஆனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தொடர்ந்து விடாப்பிடியாக அவளை வற்புறுத்தினார். சுமார் 3 மாதங்கள் எதிர்த்தார். ஒரு நாள், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மதியம் 12 மணியளவில் தனது சகோதரியின் வீட்டிற்கு வந்து கதவுகளை மூடி, அவரது அனுமதியின்றி மற்றும் அவரது விருப்பத்திற்கு எதிராக வலுக்கட்டாயமாக உடலுறவு கொண்டார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடம் அவர் ஏன் தனது வாழ்க்கையை கெடுத்தார் என்று கேட்டபோது, அவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்தார், மேலும் அவரது பெற்றோர் திருமணத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் அழ வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அளித்த உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் இந்த பாலியல் செயல்முறை தொடர்ந்தது மற்றும் அவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்தார். அவர் கர்ப்பமானபோது, கர்ப்பம் குறித்து குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடம் தெரிவித்தார். கருக்கலைப்புக்காக சில மாத்திரைகளை அவர் பெற்றார், ஆனால் அவை வேலை செய்யவில்லை. அவர் கர்ப்பத்தின் மூன்றாவது மாதத்தில் இருந்தபோது, அவர் மீண்டும் திருமணத்திற்கு வற்புறுத்தினார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தனது பெற்றோர் உடன்படவில்லை என்று பதிலளித்தார். அவர் வாக்குறுதி அளிக்கவில்லை என்றால், அவருடன் உடலுறவு கொள்ள அவர் அனுமதித்திருக்க மாட்டார் என்று அவர் வாக்குமூலம் அளித்தார். இந்த கேள்வி

பெரியோர்களின் பஞ்சாயத்து முன்பு எழுப்பப்பட்டது, குற்றமுறையீட்டாளர் தனது சகோதரி மற்றும் மைத்துனருடன் பஞ்சாயத்தில் இருந்தார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் அவரது தந்தை இருவரும் பஞ்சாயத்தில் கலந்து கொண்டனர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் சட்டவிரோத தொடர்புகள் மற்றும் கர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியதை ஒப்புக்கொண்டார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்ய இரண்டு நாட்கள் அவகாசம் கேட்டார், அதன்படி பஞ்சாயத்து கால அவகாசம் வழங்கியது. ஆனால் பஞ்சாயத்து கூட்டம் முடிந்த பிறகு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கிராமத்தை விட்டு தலைமறைவாகிவிட்டார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பஞ்சாயத்தில் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாததால், குற்றமுறையீட்டாளர் புகார் அளித்தார். மேற்கூறிய பொருண்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 90-ஐ பரிசீலித்த பிறகும், இந்த நீதிமன்றம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளித்தது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரைத் தண்டிக்கும் போது, இந்த நீதிமன்றம் 9, 10, 15 மற்றும் 16 பத்திகளில் பின்வருமாறு கூறியது:-

"9. தற்போதைய வழக்கில் கேள்வி என்னவென்றால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் இந்த நடத்தை மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் ஆறு விளக்கங்களில் ஏதேனும் ஒன்றின்

கீழ் வருகிறதா என்பதுதான். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக கூறிய கோரிக்கையின் பேரில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் குற்றமுறையீட்டாளர் உடலுறவு கொண்டார் என்பது தெளிவாகிறது. இது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அளித்த பொய்யான வாக்குறுதியாகும். இந்த வாக்குறுதி அளிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை உடலுறவு கொள்ள அவர் அனுமதித்திருக்க மாட்டார். எனவே, இது சம்மதமா அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளிடம் மோசடி செய்து சம்மதம் பெற்றாரா. தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 90, சம்மதம் கேடு ஏற்படும் அச்சத்தால் அல்லது பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய சம்மதம் பெறப்பட்டாலும், அது செல்லுபடியாகும் ஒப்புதலாக கருதப்பட முடியாது என்று கூறுகிறது.

"90. அச்சத்தினாலோ தப்பெண்ணத்தினாலோ கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியும் சம்மதம் - கேடு ஏற்படும் என்ற அச்சத்தினால், அல்லது பொருள் பற்றிய தப்பெண்ணத்தினால் ஒருவரால் சம்மதம்

கொடுக்கப்படுமானாலும், அத்தகைய அச்சம் அல்லது தப்பெண்ணத்தின் விளைவாக அந்தச் சம்மதம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதாக அச்செய்கையைச் செய்பவர் அறிந்திருந்தாலும், அல்லது நம்புவதற்குக் காரணம் கொண்டிருந்தாலும்; அல்லது

[புத்தி சுவாதீனமில்லாதவரின் சம்மதம்] புத்தி சுவாதீனம் இல்லாததால் அல்லது போதையால் எதற்குத் தாம் சம்மதம் கொடுக்கிறாரோ அதன் தன்மையையும் விளைவையும் புரிந்துகொள்ள இயலாதவராகவுள்ள ஒருவரால் அந்தச் சம்மதம் கொடுக்கப்படுமானால்; அல்லது

[குழந்தையின் சம்மதம்] சந்தர்ப்பம் மாறானதைத் தோற்றுவித்தாலன்றி, பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட ஒருவரால் அந்தச் சம்மதம் கொடுக்கப்படுமானால்;

ஒரு சம்மதமானது, இந்தச் சட்டத்தின் எந்தப் பிரிவிலும் கருதப்படும் சம்மதம் ஆகாது.

அச்சம் அல்லது தப்பெண்ணத்தின் கீழ் வழங்கப்படுவதாக அறியப்படும் ஒப்புதல்.- ஒரு சம்மதம் என்பது இந்த விதித்தொகுப்பின் எந்தப் பிரிவிலும் உத்தேசிக்கப்பட்ட அத்தகைய சம்மதம் அல்ல, சம்மதம் ஒரு நபரால் தீங்கு ஏற்படும் என்ற அச்சத்தின் கீழ் அல்லது உண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டால், மற்றும் செயலைச் செய்யும் நபர் அறிந்திருந்தால், அல்லது நம்புவதற்குக் காரணம் இருந்தால், அத்தகைய பயம் அல்லது தப்பெண்ணத்தின் விளைவாக சம்மதம் வழங்கப்பட்டது; அல்லது [பைத்தியக்கார நபரின் ஒப்புதல்] மனநிலை சரியில்லாத அல்லது போதையின் காரணமாக, அவர் சம்மதம் தெரிவிக்கும் ஒன்றின் தன்மையையும் விளைவையும் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நபரால் சம்மதம் வழங்கப்பட்டால்; அல்லது [குழந்தையின் ஒப்புதல்] சூழலில் இருந்து மாறாகத் தோன்றாவிட்டால், பன்னிரண்டு வயதிற்குட்பட்ட ஒரு நபரால் சம்மதம் வழங்கப்பட்டால்."

10. அ.சா.-1-இன் சாட்சியத்தின்படி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே நேர்மையானது அல்ல என்றும், அவர் கர்ப்பமாகும் வரை அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்துக் கொண்டே இருந்தார் என்றும் தெரிகிறது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறார் என்ற தப்பெண்ணத்தில் இருந்ததால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவருடன் உடலுறவுக்கு ஒப்புக்கொண்டார் என்பதால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் பெறப்பட்ட இந்த வகையான சம்மதம், சம்மதமாகக் கருதப்பட இயலாது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் பாலியல் உறவு கொண்டதாக என்ற பொருண்மை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது, இது அ.சா.-1, 2 மற்றும் 3இன் சாட்சியத்திலிருந்தும், கிராமத்தின் பெரியவர்களின் பஞ்சாயத்து முன்பும் தெளிவாகிறது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக பொய் வாக்குறுதி அளித்தார் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கம் நேர்மையானதாக இல்லை, மேலும் ஏழைப் பெண்

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் காமத்திற்கு அடிபணிந்தார், திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்த குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் முற்றிலும் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டார். வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டாம் என்ற தெளிவான நோக்கத்துடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் எடுக்கப்பட்ட இந்த வகையான ஒப்புதல், அவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார் என்று சிறுமியை நம்ப வைத்து, முற்றிலும் தப்பெண்ணத்தின் கீழ் உடலுறவுக்கு அவளது ஒப்புதலைப் பெற்றார், இது ஒரு சம்மதமாக கருத முடியாது. .....

15. இது தொடர்பாக, சாட்சியச் சட்டத்தில் செய்யப்பட்ட சட்டத்திருத்தத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம். பிரிவு 114ஏ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கான சில வழக்குகளில் சம்மதம் இல்லை என்ற அனுமானம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 114அ பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"114 அ. *சில குற்ற வழக்குகளில் வன்புணர்ச்சிக்கான இசைவு இல்லாதது குறித்த துணிப்பு* - இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் பிரிவு 376 உட்பிரிவு (2)இன் கூறுகள் (a) முதல் (m)இன் கீழான பாலியல் தாக்குதல் குற்ற வழக்கு நடவடிக்கையில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றவாளியின் பாலியல் உடலுறவு நிரூபிக்கப்படுமிடத்தும், பாலியல் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் பெண்ணின் இசைவு இல்லாதிருந்ததா என்றக் கேள்வி எழும்போது, மற்றும் அத்தகைய நபர் நீதிமன்றத்தில் தன்னுடைய சாட்யித்தில் சம்மதிக்கவில்லையென்று சொல்லுகையில் அத்தகைய நபர் சம்மதம் தரவில்லையென்று நீதிமன்றம் துணிப்பு கொள்ளவேண்டும்."

16. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்திருந்தால், அது குற்றமுறையீட்டாளரின் சம்மதம் இல்லாமல் நடந்தது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அவர் நீதிமன்றத்தில் தனது சாட்சியத்தில் அவர் சம்மதிக்கவில்லை என்று கூறினால், நீதிமன்றம் அவர் சம்மதிக்கவில்லை என்று

கருத வேண்டும். பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட அட்டூழியங்களை ஆராய்ந்து சாட்சியச் சட்டத்தில் சட்டமன்றத்தால் துணிபு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த வழக்கில் அ.சா.-1இன் வாக்குமூலத்தின்படி, அவர் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார், அவர் முதலில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு சம்மதம் அளிக்கவில்லை, மேலும் அவர் பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்தார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்தார், மேலும் அவள் கர்ப்பமாகும் வரை தனது இச்சையை திருப்திப்படுத்தினார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாகியது."

10.4 ***உத்திரப்பிரதேச மாநில அரசு எதிர் நௌஷாத்*** (2013) 16 எஸ்.சி.சி 651 என்ற வழக்கில், வழக்கின் இதே போன்ற பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், இந்த நீதிமன்றம் உயர்நீதிமன்றத்தால் விடுதலை உத்தவிடப்பட்டதை மாற்றியமைத்து, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது. இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்தது:-

"17. இ.த.ச. பிரிவு 376 பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றத்திற்கான தண்டனையை பரிந்துரைக்கிறது. இ.த.ச. பிரிவு 375 பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றத்தை வரையறுக்கிறது, மேலும் குற்றத்தின் ஆறு விளக்கங்களை பட்டியலிடுகிறது. "இரண்டாவதாக" என்ற விளக்கம் "அவளது அனுமதியின்றி பாலியல் வன்புணர்ச்சி" குறித்து கூறுகிறது. எனவே, ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணுடன் அவளது அனுமதியின்றி உடலுறவு கொள்வது பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றமாகும். தற்போதைய வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் "அவரது சம்மதத்திற்கு எதிராக" குற்றமுறையீட்டாளருடன் உடலுறவு கொண்ட செயலுக்கு குற்றவாளியா என்பதை நாம் ஆராய வேண்டும். இந்த வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்ததாகவும், இந்த சாக்குப்போக்கில் அவளுடன் உடலுறவு கொண்டதாகவும், அவள் கர்ப்பமானபோது, அவள் "ஒழுக்கமற்றவள்" என்ற கூறி, அவரது குடும்பத்தினர் அவருடன் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்துவிட்டதாகவும் இந்த வழக்கில் குற்றமுறையீட்டாளர் பதிவு செய்துள்ளார்."

18. "சம்மதம்" எவ்வாறு வரையறுக்கப்படுகிறது? இ.த.ச. பிரிவு 90 "பயம் அல்லது தப்பெண்ணத்தின்" கீழ் வழங்கப்பட்ட சம்மதத்தை வரையறுக்கிறது, அது பின்வருமாறு:-

"90. ***அச்சத்தினாலோ தப்பெண்ணத்தினாலோ கொடுக்கப்படுவதாகத் தெரியும் சம்மதம்*** - *கேடு ஏற்படும் என்ற அச்சத்தினால், அல்லது பொருள் பற்றிய தப்பெண்ணத்தினால் ஒருவரால் சம்மதம் கொடுக்கப்படுமானாலும், அத்தகைய அச்சம் அல்லது தப்பெண்ணத்தின் விளைவாக அந்தச் சம்மதம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதாக அச்செய்கையைச் செய்பவர் அறிந்திருந்தாலும், அல்லது நம்புவதற்குக் காரணம் கொண்டிருந்தாலும்,* ஒரு சம்மதமானது, இந்தச் சட்டத்தின் எந்தப் பிரிவிலும் கருதப்படும் சம்மதம் ஆகாது.

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

எனவே, பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் கீழ் குற்றமுறையீட்டாளரால் சம்மதம் அளிக்கப்பட்டால், அது மாசுபடுத்தப்படுகிறது.

19. தற்போதைய வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் பாலியல் உறவு கொண்டார், அவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக குற்றமுறையீட்டாளருக்கு பொய்யான உத்தரவாதம் அளித்தார். அவள் கர்ப்பமான பிறகு, அவர் அவ்வாறு செய்ய மறுத்துவிட்டார். இதிலிருந்து, அவர் ஒருபோதும் அவளை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதும், அவளுடன் பாலியல் உறவு கொண்டதற்கான காரணத்திற்காக மட்டுமே அவளது சம்மதத்தைப் பெற்றார் என்பதும் தெளிவாகிறது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் செயல் பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்ற வரையறையின் கீழ் வருகிறது, ஏனெனில் அவர் அவளது சம்மதத்துடன் உடலுறவு கொண்டார், இது இ.த.ச. பிரிவு 90-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட சம்மதமாகும். எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் பெறப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சம்மதம் தன்னார்வ சம்மதம் அல்ல, மேலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தனது உண்மையான நோக்கங்களை தவறாகப் புரிந்துகொண்டு குற்றமுறையீட்டாளருடன் பாலியல் உறவில் ஈடுபட்டார் என்று

இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளுடன் உடலுறவில் ஈடுபட மட்டுமே விரும்பினார் என்பதும், உண்மையில் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்தில் இல்லை என்பதும் ஆதாரங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது. ....."

10.5 குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பாக முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சார்வுற்ற ***டாக்டர் துருவரம் முரளிதர் சோனார்*** (மேற்படி) வழக்கில், பத்தி 23-இல், இந்த நீதிமன்றம் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்கும் ஒத்திசைவான உடலுறவுக்கும் இடையே தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது என்று குறித்துரைத்தது. இதுபோன்ற வழக்குகளில், புகார்தாரர் உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினாரா அல்லது தீய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாரா என்பதை நீதிமன்றம் மிகவும் கவனமாக ஆராய வேண்டும், மேலும் அவரது இச்சையை பூர்த்தி செய்வதற்காக மட்டுமே இந்த விளைவுக்கு ஒரு தவறான வாக்குறுதியை அளித்தாரா, ஏனெனில் பிந்தைய செயல் ஏமாற்றுதல் அல்லது மோசடி என்ற எல்லைக்குள் வருகிறது, இது குறித்து இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது:-

"23. இவ்வாறு, கற்பழிப்புக்கும் ஒத்திசைவான உடலுறவுக்கும் தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது. இதுபோன்ற வழக்குகளில், புகார்தாரர் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினாரா அல்லது தீய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாரா என்பதை நீதிமன்றம் மிகவும் கவனமாக ஆராய வேண்டும், மேலும் அவரது இச்சையை திருப்திப்படுத்துவதற்காக மட்டுமே இந்த வாக்குறுதியை அளித்தாரா, ஏனெனில் பிந்தைய செயல் ஏமாற்றுதல் அல்லது மோசடி என்ற எல்லைக்குள் வருகிறது. வெறுமனே வாக்குறுதியை மீறுவதற்கும், பொய்யான வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாலியல் செயல்களில் ஈடுபட குற்றமுறையீட்டாளரைக் கவர்ந்திழுக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் வாக்குறுதி அளிக்கவில்லை என்றால், அத்தகைய செயல் பாலியல் வண்புணர்ச்சி ஆகாது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் உருவாக்கிய தப்பெண்ணத்தின் காரணமாக அல்லாமல், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது தனது அன்பு மற்றும் பேரார்வத்தின் காரணமாக உடலுறவு கொள்ள ஒப்புக்

கொள்ளும் ஒரு வழக்கு இருக்கலாம் அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், அவர் முன்கூட்டியே கணிக்க முடியாத சூழ்நிலைகள் அல்லது அவரது கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலைகள் காரணமாக, அவளை திருமணம் செய்து கொள்ள அனைத்து நோக்கமும் இருந்தபோதிலும், திருமணம் செய்து கொள்ள இயலாத சூழ்நிலைகளும் எழலாம். இதுபோன்ற வழக்குகள் வித்தியாசமாக நடத்தப்பட வேண்டும். புகார்தாரருக்கு ஏதேனும் தீய நோக்கம் இருந்திருந்தால், அவருக்கு ரகசிய நோக்கங்கள் இருந்தால், அது பாலியல் வன்புணர்ச்சி வழக்கு என்பது தெளிவாகிறது. இரு தரப்பினருக்கும் இடையே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒத்திசைவான உடலுறவு இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றமாக கருதப்படாது.

10.6 ***சுஜித் ரஞ்சன் எதிர் மாநில அரசு*** [குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 248/2011, 27.01.2011-ஆம் தேதியன்று முடிவு செய்யப்பட்டது] என்ற வழக்கில் டெல்லி உயர் நீதிமன்றம், இந்த நீதிமன்றத்தின் பல தீர்முடிவுகளை மேற்கோள் காட்டி பரிசீலித்த பிறகு, இறுதியில் பத்தி 16-இல், பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:-

"16. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளிலிருந்து பெறக்கூடிய சட்ட நிலைப்பாடு என்னவென்றால், அவர் காதலித்த நபருடன் உடலுறவு கொள்வதற்கு குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட சம்மதம், பிற்காலத்தில் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்தது, "பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின்" கீழ் வழங்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட முடியாது. பாலியல் உடலுறவுக்கு குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட சம்மதம் தன்னிச்சையானதா அல்லது "உண்மையின் தப்பெண்ணத்தின்" கீழ் வழங்கப்பட்டதா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கின் பொருண்மைகளைப் பொறுத்தது. சம்மதம் பற்றிய கேள்வியைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, நீதிமன்றம் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு அதன் முன் உள்ள ஆதாரங்களையும் சுற்றியுள்ள சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். குற்றத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நிரூபிக்க வேண்டிய கடப்பாடு அரசுத் தரப்பின் மீது உள்ளது என்பதை மனதில் கொண்டு அரசுத் தரப்பால் முன்வைக்கப்படும் சாட்சியங்களை எடைபோட வேண்டும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்

ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதையும், அந்த வாக்குறுதி அவருக்குத் தெரிந்தே பொய்யானது என்பதையும் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட அனுமானத்திற்கு வழிவகுக்க அரசுத் தரப்பு நேர்மறையான ஆதாரங்களை வழங்க வேண்டும். எதிர்கால நிச்சயமற்ற தேதியில் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றத் தவறியது பல்வேறு காரணங்களால் இருக்கலாம் மற்றும் ஆரம்பத்தில் இருந்தே எப்போதும் "உண்மையைப் பற்றிய தப்பெண்ணம்" இருந்தது என்று கருத முடியாது."

11. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரால் சார்வுறப்பட்ட தீர்முடிவுகளைப் பொறுத்தவரை, அது இவ்வழக்கின் பொருண்மைகளுக்கு பொருந்தாது. திலக் ராஜ் (மேற்படி) வழக்கில், சம்பவம் நடந்த போது குற்றமுறையீட்டாளர் சுமார் 40 வயது முதிர்ந்த பெண்மணியாக இருந்தார். சம்பவத்திற்கு முன்னர் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் தான் உறவில் இருந்ததாகவும், அவர் தனது இல்லத்தில் இரவு தங்கியிருந்ததாகவும் குற்றமுறையீட்டாளர் தனது சாட்சியத்தில்

ஒப்புக்கொண்டார். எனவே, மு.த.அ., குற்றமுறையீட்டாளரின் சாட்சியம் மற்றும் எம்.எல்.சி அறிக்கை உட்பட ஒட்டுமொத்த ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த நீதிமன்றம் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக பொய்யான சாக்குப்போக்கில் பாலியல் உடலுறவு தொடர்பான குற்றமுறையீட்டாளரின் கதை இட்டுக்கட்டப்பட்டது மற்றும் நம்பத்தகுந்ததல்ல என்றும், பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் செயல் பரஸ்பர சம்மதத்துடன் இருப்பதாகத் தெரிகிறது என்றும் கண்டறியப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்காக விடுவிக்கப்பட்டார் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், இருப்பினும், உயர் நீதிமன்றம் அவரை இ.த.ச. பிரிவுகள் 417 மற்றும் 506-இன் கீழ் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது. எனவே, பொருண்மைகளின் அடிப்படையில், மேற்கூறிய தீர்முடிவு தற்போதைய வழக்கில் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எந்த வகையிலும் உதவாது.

11.1 தீபக் குலாட்டி (மேற்படி) வழக்கில் கூட, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் நோக்கம் தீய நோக்கம் மற்றும் அவருக்கு இரகசிய நோக்கங்கள் இருந்தன என்ற முடிவுக்கு நீதிமன்றம் வந்தால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாலியல் வன்புணர்ச்சிக்காக தண்டிக்கப்படலாம் என்று அவதானிக்கப்பட்டது.

11.2 உதய் (மேற்படி), தீலிப் சிங் (மேற்படி) மற்றும் சிவசங்கர் என்கிற சிவே எதிர் கர்நாடக மாநில அரசு (2108) உ.நீ.வ. ஆன்லைன் 3106 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் கூட தற்போதைய குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் வழக்குக்கு பொருந்தாது.

12. மேற்கூறிய முடிவுகளின் சாராம்சம் என்னவெனில், ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றமுறையீட்டாளரிடம் திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்த குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இல்லை என்பதும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக உறுதியளித்ததன் பேரில் பாலியல் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளித்தார் என்பதும் நிரூபிக்கப்பட்டால், அத்தகைய சம்மதம் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 90-இன் படி பொருண்மையைப் பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட சம்மதம் என்று கூறலாம், அத்தகைய வழக்கில், அத்தகைய சம்மதம் குற்றவாளியை மன்னிக்காது, அத்தகைய குற்றவாளி இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி செய்ததாகக் கூறப்படலாம் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்படலாம்.

13. மேற்கூறிய தீர்முடிவுகளில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, பதிவில் உள்ள சாட்சியங்களிலிருந்து வெளிவரும் பின்வரும் பொருண்மைகள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்:-

(i) குற்றமுறையீட்டாளரின் குடும்பம் மற்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் குடும்பம் ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்தவர்கள், எனவே, குற்றமுறையீட்டாளரும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரும் கூட ஒருவருக்கொருவர் பழக்கமானவர்கள் ஆவர்;

(ii) குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றொரு பெண்ணை - பிரியங்கா சோனியை திருமணம் செய்வதாக இருந்தபோதிலும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் திருமணம் செய்து கொள்வதைப் பற்றி தொடர்ந்து பேசினார், மேலும் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக தொடர்ந்து வாக்குறுதி அளித்தார்;

(iii) 28.04.2013-ஆம் தேதியன்று மேல்முறையீட்டாளர் குற்றமுறையீட்டாளரை சந்திக்க தொலைபேசி மூலம் தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார், அதற்கு பதிலளித்த குற்றமுறையீட்டாளர் 29.04.2013-ஆம் தேதியன்று ரயிலில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் இடத்திற்குச் சென்றார், அங்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்

அவளை ரயில் நிலையத்தில் வரவேற்று மல்கரௌடாவில் உள்ள தனது வசிப்பிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்;

(iv) குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் 29.04.2013-ஆம் தேதியன்று பிற்பகல் 2.00 மணி முதல் 30.04.2013-ஆம் தேதியன்று பிற்பகல் 3.00 மணி வரை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் வீட்டில் தங்கியிருந்தபோது, அவர்கள் மூன்று முறை உடலுறவு கொண்டிருந்தனர்;

(v) குற்றமுறையீட்டாளரின் வழக்கின் படி, குற்றமுறையீட்டாளர் ஆரம்பத்தில் உடலுறவு கொள்ள மறுத்தார், ஆனால் பின்னர் மேல்முறையீட்டாளர் திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்து அவளுடன் உடலுறவு கொண்டார்;

(vi) அதன்பிறகு, குற்றமுறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பல முறை அழைத்து திருமணம் பற்றி கேட்டார், இருப்பினும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சாதகமாக பதிலளிக்கவில்லை;

(vii) அதன் பின்னர் 06.05.2013-ஆம் தேதியன்று நடந்த சம்பவம் குறித்து குற்றமுறையீட்டாளர் தனது குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அறிவித்தார்;

(viii) குற்றமுறையீட்டாளரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர்;

(ix) 23.05.2013-ஆம் தேதியன்று, மேல்முறையீட்டாளர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ள தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் ஒரு சமூக விழா 30.05.2013-ஆம் தேதியன்று திட்டமிடப்பட்டது, அது நடைபெறவில்லை;

(x) மீண்டும் இரு தரப்பினரின் குடும்ப உறுப்பினர்களும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர், அதில் திருமணம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது மற்றும் ஒரு சமூக விழா 10.06.2013-ஆம் தேதியன்று திட்டமிடப்பட்டது, அது மீண்டும் நடத்தப்படவில்லை, மேலும், சமூக நிகழ்வு 20.06.2013-க்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது;

(xi) 20.06.2013-ஆம் தேதியன்று, மேல்முறையீட்டாளர் தான் ஏற்கனவே திருமணம் செய்து கொண்டதாக குற்றமுறையீட்டாளருக்கு தொலைபேசியில் தெரிவித்தார்;

(xii) குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் மனைவி பிரியங்கா சோனி அ.சா.-13, 10.06.2013-

ஆம் தேதியன்று நடந்த திருமணத்திற்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு, பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருந்ததாகக் கூறினார்; மற்றும்

(xiii) குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பிரியங்கா சோனியை 10.06.2013-ஆம் தேதியன்று ஆர்ய சமாஜத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் திருமணத்திற்கான சமூக விழாவிற்கு முன்பே 10.06.2013-ஆம் தேதியன்று திட்டமிடப்பட்டது, அதன் பிறகும் சமூக நிகழ்வு 20.06.2013-ஆம் தேதியன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

14. வழக்கின் மேற்கூறிய பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவில் உள்ள ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதில் அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது; அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதாக குற்றமுறையீட்டாளருக்கு பொய்யான வாக்குறுதிகள் / உறுதிமொழி அளித்து, அத்தகைய பொய்யான வாக்குறுதியின் பேரில் அவர் குற்றமுறையீட்டாளருடன் உடலுறவு கொண்டார்; இருப்பினும், குற்றமுறையீட்டாளர் ஆரம்பத்தில் மறுத்தார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் பொய்யான வாக்குறுதியை நம்பி சம்மதம் அளித்தார், எனவே அவரது சம்மதம் இ.த.ச. பிரிவு 90-

இன் படி பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் மீதான சம்மதம் என்று கூறலாம், மேலும் அத்தகைய சம்மதம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் பாலியல் வன்புணர்ச்சி மற்றும் குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்க முடியாது. பிரிவு 313 அறிக்கையில், குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் பிரியங்கா சோனியுடன் ஏற்கனவே திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிந்திருந்தனர், அப்போதும் கூட, குற்றமுறையீட்டாளரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்தனர் என்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஒரு வழக்கை முன்வைத்தார், முதலில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் இது நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனினும், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மற்றும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அத்தகைய கதை நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. தற்போதைய வழக்கில் குற்றமுறையீட்டாளர், மருந்தியலில் பட்டப்படிப்பு முடித்த ஒரு படித்த பெண். எனவே, அந்த மேல்முறையீட்டாளரின் திருமணம் மற்றொரு பெண்ணான பிரியங்கா சோனியுடன் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிந்தும், அவரும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுப்பார்கள் என்பதும், குற்றமுறையீட்டாளர் உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளிப்பார் என்பதும் நம்பத்தகுந்ததல்ல. அந்த வாக்குமூலத்தில், ஆரம்பத்தில் அவர்

உடலுறவுக்கு சம்மதம் அளிக்கவில்லை என்றும், இருப்பினும், மேல்முறையீட்டாளரின் வாக்குறுதியின் பேரில், அவர் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வார் என்றும், அத்தகைய வாக்குறுதியை நம்பி, மேல்முறையீட்டாளருடன் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் உடலுறவுக்கு ஒப்புக்கொண்டார் என்றும் குற்றமுறையீட்டாளர் குறிப்பாகக் கூறினார். இந்திய சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 114 ஏ பின்னர் சேர்க்கப்பட்டதைக் கருத்தில் கொண்டாலும், ஒரு துணிபு உள்ளது, மேலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் வாக்குறுதியை நம்பி, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருடன் உடலுறவுக்கு அவர் சம்மதம் அளித்தார் என்று நீதிமன்றம் கருதுகிறது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஆரம்பத்திலிருந்தே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக அளித்த வாக்குறுதி ஒரு பொய்யான வாக்குறுதியாகும், மேலும் பிரியங்கா சோனியுடனான அவரது திருமணம் ஏற்கனவே நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நிச்சயிக்கப்பட்டதால், ஆரம்பத்திலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்ளும் எண்ணம் இல்லை, இருப்பினும், அவர் தொடர்ந்து வாக்குறுதி / பொய் வாக்குறுதிகளை அளித்தார், மேலும் உடலுறவுக்கு தனது சம்மதத்தை வழங்குமாறு குற்றமுறையீட்டாளரை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டினார். எனவே, இந்த வழக்கின் மேற்கூறிய பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டும், மேற்கூறிய முடிவுகளில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டத்தைக் கருத்தில்

கொண்டும், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் குற்றமுறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட சம்மதம் பொருண்மையின் தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது என்று சரியாகக் கருதுகின்றன, எனவே, இ.த.ச. பிரிவு 375-இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாலியல் வன்புணர்ச்சி குற்றச்சாட்டிற்கு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை மன்னிக்கும் வகையில் இது ஒரு சம்மதம் என்று கூற முடியாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பளித்துள்ளன.

15. தற்போது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பிரியங்கா சோனியை 10.06.2013-ஆம் தேதியன்று திருமணம் செய்து கொண்டார் என்றும், குற்றமுறையீட்டாளரும் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்றும், எனவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றவாளி அல்ல என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சார்பில் வாதிடப்பட்டுள்ளதால், அதை ஏற்க முடியாது. விசாரணையிலிருந்தே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கம் இல்லை என்றும், அவர் தீய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தார் என்றும், தனது இச்சையைத் திருப்திப்படுத்த மட்டுமே பொய்யான வாக்குறுதிகளை அளித்தார் என்றும் உறுதியான ஆதாரங்களை முன்வைத்து அரசுத் தரப்பு வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஆனால்

குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் குற்றமுறையீட்டாளரை திருமணம் செய்து கொள்வதாக பொய் வாக்குறுதி அளித்திருந்தால், குற்றமுறையீட்டாளர் உடலுறவு கொள்ள சம்மதம் அளித்திருக்க மாட்டார். இது மோசடி மற்றும் ஏமாற்றுதலின் தெளிவான வழக்கு.

மேலே குறிப்பிட்டபடி, குற்றமுறையீட்டாளர் அளித்த சம்மதம் பொருண்மை பற்றிய தப்பெண்ணத்தின் அடிப்படையில் இருந்தது. இதுபோன்ற சம்பவங்கள் தற்போது அதிகரித்து வருகின்றன. இதுபோன்ற குற்றங்கள் சமூகத்திற்கு எதிரானவை. பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்பது ஒரு சமூகத்தில் மிகவும் தார்மீக ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் கண்டிக்கத்தக்க குற்றமாகும், இது பாதிக்கப்பட்டவரின் உடல், மனம் மற்றும் தனியுரிமை மீதான தாக்குதல். ஒரு கொலைகாரன் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் உடலை அழிக்கும்போது, ஒரு கற்பழிப்பாளன் ஒரு ஆதரவற்ற பெண்ணின் ஆன்மாவை இழிவுபடுத்தி தீட்டுப்படுத்துகிறான் என்று இந்த நீதிமன்றம் முன்தீர்ப்புகளின் தொகுப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி ஒரு பெண்ணை ஒரு மிருகமாக அவரது மதிப்பைக் குறைக்கிறது, ஏனெனில் அது அவளது வாழ்க்கையின் மையத்தையே உலுக்குகிறது. பாலியல் வன்புணர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை எந்த வகையிலும் உடந்தையாக கருத முடியாது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டவரின் வாழ்க்கையில் நிரந்தர வடுவை விட்டுச்

செல்கிறது. பாலியல் வன்புணர்ச்சி என்பது முழு சமூகத்திற்கும் எதிரான குற்றம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவரின் மனித உரிமைகளை மீறுகிறது. மிகவும் வெறுக்கத்தக்க குற்றமாக இருப்பதால், பாலியல் வன்புணர்ச்சி ஒரு பெண்ணின் உயர்ந்த கௌரவத்திற்கு ஒரு கடுமையான அடியாகும், மேலும் அவளுடைய மதிப்பு மற்றும் கண்ணியம் இரண்டையும் புண்படுத்துகிறது. எனவே, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் வேறொரு பெண்ணுடன் திருமணம் செய்து கொண்டார் மற்றும் / அல்லது குற்றமுறையீட்டாளர் பின்னர் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பதற்காக, இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்க எந்த அடிப்படையும் இல்லை. மேல்முறையீட்டாளர் - குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தான் செய்த குற்றத்தின் விளைவுகளை அனுபவிக்க வேண்டும்.

16. மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டும், மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களைக் கருத்தில் கொண்டும், இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களும் இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு 376-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்துள்ளன என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையையும் நாங்கள் நிலைநிறுத்துகிறோம். எவ்வாறாயினும், வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும்

மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் செய்த கோரிக்கையின் அடிப்படையில், கீழமை நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட 10 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை ஏழு ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையாக இதன்மூலம் குறைக்கப்படுகிறது, இது இ.த.ச. பிரிவு 376-இன் கீழ் குற்றம் இழைக்கப்பட்ட நேரத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச கால அளவாகும். இதன் விளைவாக, இந்த மேல்முறையீடு மேற்கூறிய வாக்கியத்தில் செய்யப்பட்ட மாற்றத்திற்கு மட்டுமே பகுதியாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு பகுதியாக அனுமதிக்கப்பட்டது

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."